

aflytning kan tillades samt i bekræftende fald for hvilket tidsrum, og giver politiet meddelelse herom. Såfremt retskendelse ikke foreligger inden tre dage fra aflytningens begyndelse, skal aflytningen afbrydes, og vedkommende telefonadministration indberette den stedfundne aflytning til retten på det sted, hvor aflytningen er sket.

Aflytningen vil være at foretage af politiets personale.“

Ændringen af bestemmelserne foretoges i folketinget, hvor man tillige gav punkt 1) i I. stykke af § 750 b den ovenfor anførte affattelse i stedet for følgende, som justitsministeren oprindeligt havde foreslået:

„1) det må antages, at de ønskede oplysninger vil være af betydning for opklaring eller afværgelse af en forbrydelse, som det efter lovens almindelige regel tillkommer statsadvokaten at påtale“:

Disse ændringer tilsigtede at imødekomme synspunkter, som var fremsat ved lovforslagets I. behandling i folketinget. Herom anføres i den enstemmige betænkning fra det folketingsudvalg, hvortil sagen henvistes:

„Udvalget er af den opfattelse, at der skal sættes bestemte og snævre grænser for øvrighedens adgang til at foretage telefonaflytning. Under de forhandlinger, der er blevet ført i udvalget, blev det hurtigt klart, at justitsministerens lovforslag i den fremsatte form ikke kunne samle flertal.

I overensstemmelse med justitsministerens udtalelse ved lovforslagets fremsættelse om, at han var villig til forhandling om ændringer i lovforslaget, har udvalget ført en række drøftelser med ministeren, der har resulteret i de nedenfor anførte af ministeren foreslåede ændringer, som udvalget kan tiltræde.“

I den ændrede affattelse mødte lovforslaget tilslutning fra alle sider med undtagelse af det kommunistiske parti, på hvis vegne *Alfred Jensen* som stedfortræder for partiets ordfører bl. a. udtalte:

„Selvom forslaget er undergået en hel del ændringer siden dets fremsættelse og første behandling, er der ikke skabt sikkerhed for, at borgerne ikke udsættes for uberettiget telefonaflytning, og det oven i købet gennem længere tid. Der er ganske vist indsat en bestemmelse om, at kendelser om telefonaflytning skal lyde på et nærmere angivet tidsrum; der er også indsat en bestemmelse om, at indehavere af telefoner, der har været udsat for aflytning, skal have underretning herom, men hvad den sidste bestemmelse angår, er den jo ret illusorisk, idet der må tages så store forbehold. Der må nemlig kun gives meddelelse, for så vidt det kan ske uden skade for undersøgelsen, og hvis omstændighederne iøvrigt ikke taler derimod.“

Ved afstemningen vedtoges lovforslaget med 122 stemmer mod 6 (DK).
